Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич

Понеделник, 11 Февруари 2019

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ГРАД ДОБРИЧ

Глава първа

Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община град Добрич

Чл. 2. ***(доп. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)*** В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;

2. Данък върху наследствата;

3. Данък върху даренията;

4. Данък при възмездно придобиване на имущества;

5. Данък върху превозните средства;

6. Патентен данък;

7. ***(нова - реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)*** Туристически данък;

8. ***(нова - реш. № 10-5 от 26.07.2016 г.)*** Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. ***(изм. и доп. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Местните данъци се заплащат в брой или чрез ПОС – терминал в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (***изм. и доп. с реш. № 29-6 от 21.12.2021 г.)*** (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто

район е възникнало задължението, по реда на ДОПК.

(2) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г., изм. и доп. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Невнесените в срок данъци по този закон, се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл. 6 а. ***(нов - реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** (1) Данъчните декларации по Закона за местните данъци и такси се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в „Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал.1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, като с тях се представят и документите удостоверяващи придобито право на собственост, концесия или ограничено вещно право, както и скици и схеми на придобитите недвижими имоти.

(3) ***(нова - реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** По предложение на Националното сдружение на общините в Република България министърът на финансите, след съгласуване с министъра на електронното управление, одобрява със заповед образци на заявления и документи, издавани от общините за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения във връзка с местните данъци

Чл. 6 б. ***(нов - реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** (1) Община град Добрич предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по Закона за местните данъци и такси;

2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;

3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;

4. данъчните облекчения и освобождавания по ЗМДТ;

5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;

6. ***(отм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)***;

7. ***(изм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2;

8. ***(нова - реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал.1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал.2 се публикува на интернет страниците на Министерство на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) ***(изм. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г., изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г., изм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия й терен.

(4) ***(нова - реш. № 27-3 от 17.12.2013 г.)*** Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лева включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)*** Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или за съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) ***(изм. с реш. № 31-2 от 27.02.2018 г.)*** При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът на имота, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) ***(нова с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)*** За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (***изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10. (1) ***(отм. с реш. № 31-2 от 27.02.2018 г.)***

Чл. 10. ***(досег. ал. 2 – реш. № 31-2 от 27.02.2018 г. , изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограничено вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г., изм. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г., изм. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** На предплатилите до 30 април за цялата година, се прави отстъпка 5 на сто.

(3) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя

преди прехвърлянето/учредяването.

(4) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. ***(изм. с реш. № 17-5 от 27.01.2009 г., изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2.5 на хиляда (промила) върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) ***(изм. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г.)*** (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) ***(изм. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г., изм. с реш. № 5-2 от 28.02.20 20 г.)*** Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие е данъчната оценка, съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси. За жилищните имоти - данъчната оценка, съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18. (1) ***(изм. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) ***(нова – реш. № 29-1 от 15.12.2009 г.)*** Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дъжи със 75 на сто намаление.

(3) ***(нова – реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

(4) ***(нова - реш. № 27-3 от 17.12.2013 г., досег. ал. 3 – реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Задължените лица предявяват правото си на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават по реда на чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 20. ***(изм. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г., изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** В предвидените от ЗМДТ случаи, задължените лица подават данъчна декларация по реда на чл. 14 от закона, за определяне на данъка.

Чл. 21. ***(изм. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г. ., изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Не се подава данъчна декларация в случаите по чл. 14, ал. 3 и ал. 8 от ЗМДТ.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. ***(изм. с реш. № 17-5 от 27.01.2009 г.)*** Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0.4 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 3.3 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. ***(изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г., изм. с реш. № 5-2 от 28.02.20 20 г.)*** Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) ***(нова – реш. № 29-1 от 15.12.2009 г.)*** Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4)***(досег. ал. 3, изм. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г., изм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г., изм. и доп. с реш. № 29-6 от 21.12.2021 г.)*** Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. ***(доп. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г.)*** Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 35. ***(изм. с реш. № 17-5 от 27.01.2009 г.)*** (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0.4 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 3.3 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) ***(изм. с реш. №16-5 от 17.12.2024 г.)*** При възмездно придобиване на имущество данъкът е в

размер 2.6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) ***(изм. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г., изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1.превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. ***(изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** корабите, вписани в регистровите книги на малките и на големите кораби от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 39 а. (нов – реш. №4-8 от 28.01.2016 г., изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.) (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на данъчно задълженото лице, както следва:

1. за превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България - въз основа на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи;

2. за корабите - въз основа на данните от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме, поддържан от Изпълнителна агенция "Морска администрация"..

(2) (**изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)** Данните по ал. 1 се предоставят на общините по реда на чл. 51, ал. 3 от ЗМДТ.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. (**изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)** превозното средство е придобито по наследство;

2. (**изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)** превозното средство е собственост на повече от едно лице;

3. (**изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)** собственикът/собствениците на превозното средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчното облекчение по чл. 59, ал.2 и ал.3 от Закона за местните данъци и такси, когато в регистъра има данни за екологичната категория на превозното средство.

Чл. 40. (1) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г., изм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** Собствениците на превозни средства, в случаите по чл. 39а, ал. 3 декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство, въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(2) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 1 или с подаване на нова данъчна декларация.

(3) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(4) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(5) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г., изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Когато липсват данни за годината на производство на превозното средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(6) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от Закона за местните данъци и такси, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(7) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл.55, ал.7 от Закона за местните данъци и такси липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 1 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(8) ***(нова – реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.*** При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 41. (1) ***(изм. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г., изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона, годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК x ЕК,

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2.

1. Имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = C_{kw} x Кгп,

където:

C_{kw} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

а) до 55 kW включително - 0,56 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,76 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,54 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,72 лв. за 1 kW;

д) (***изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** над 150 kW до 245 kW включително - 2,20 лв. за 1 kW;

е) (***изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** над 245 kW - 2,50 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. (***изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	

	1,40
"Евро 3"	1,10
"Евро 4"	1,00
"Евро 5"	0,70
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) (***изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона е в размер, както следва:

1. товарно ремарке - 10 лв.;

2. къмпинг ремарке - 20 лв.

(3) ***(изм. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г.)*** Данъкът за мотопеди е в размер 16 лева, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 19 лева

2. над 125 до 250 куб. см включително – 40 лева

3. над 250 до 350 куб. см включително – 56 лева

4. над 350 до 490 куб. см включително – 80 лева

5. над 490 до 750 куб. см включително – 120 лева

6. над 750 куб. см – 160 лева

(4) ***(изм. с реш. № 31-2 от 27.02.2018 г.)*** Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 Януари 2013 година относно одобряването и надзора на пазара на дву, три и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 Март 2013 година), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013” на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – 8 лева

2. над 400 кг – 12 лева

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лева

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 200 лева

(6) (***изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, но не повече от 12 тона е в размер на 20 лева за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10	36
	18	20	36	83
	20	22	83	191
	22	25	247	445
	25	26	445	780
	26	28	445	780
	28	29	430	519
	29	31	519	851
	31	33	851	1 182
	33	38	1 182	1 795
	38	-	1 309	1 780
Б) с три и повече оси	36	38	832	1 154
	38	40	1 154	1 596
	40	-	1 596	2 362

(8) ***(изм. с реш. № 31-2 от 31.02.2018 г.)*** Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 125 лева.

(9) ***(изм. с реш. № 31-2 от 31.02.2018 г.)*** Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на 250 лева.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 10 лева

2. над 18 kW до 37 kW включително – 14 лева

3. над 37 kW – 20 лева

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 50 лева

(12) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.; изм. с реш. № 31-2 от 31.02.2018 г.)*** Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 100 лева.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	39	79
	13	14	79	218
	14	15	218	308
	15	-	308	697
Б) с три оси	15	17	79	138
	17	19	138	282
	19	21	282	367
	21	23	367	564
	23	-	564	878

В) с четири оси	23	25	367	372
	25	27	372	580
	27	29	580	920
	29	-	920	1 365

(14) (***нова - реш. № 3-3 от 20.12.2019 г., изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Когато в регистъра по чл. 39 а., ал. 1, т. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. (***изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. малките кораби по чл. 34, ал. 2 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите, джетовете и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение - в размер от 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. големите кораби по чл. 34, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, влекачите и тласкачите - в размер от 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително, и в размер от 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. джетовете - в размер от 100 лв. за брой;

4. ветроходните и моторните яхти и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение - в размер от 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. се отменя.

6. влекачите и тласкачите - в размер от 0,14 лв. за киловат;

7. речните несамоходни плавателни съдове - в размер от 0,50 лв. за тон пълна товароподемност (дедуейт)..

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 12 лв.

3. за делтаплан – 12 лв.

4. за мотоделтаплан – 20 лв.

5. за свободен балон – 30 лв.

6. за планер – 30 лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) ***(изм. и доп. с реш. № 27-3 от 17.12.2013 г., отм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)***

(1) ***(досег. ал. 2 – изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(2) ***(досег. ал. 3 – изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) ***(досег. ал. 4 – реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) ***(нова с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Когато в регистъра по чл. 39а, ал. 1, т. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г., изм. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година, се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 47. (***изм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)*** Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 48. ***(изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г., влиза в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ)***

(1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 1 (патентни дейности), а за дейността по т. 2 от приложение № 1 - и юридическо лице, се

облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1) оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) ***(изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г., влиза в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ)*** Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 100 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) ***(изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г., влиза в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ)*** Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 100 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) ***(изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г., влиза в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ)*** В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) ***(изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г., влиза в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ)*** Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане за цялата данъчна година.

Чл. 50. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) ***(нова - реш. № 17-5 от 27.01.2009 г.)*** Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 4 от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по чл. 3 от Приложение № 4.

(7) ***(нова – реш. № 29-1 от 15.12.2009 г., изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 1.

(8) ***(досег. ал. 7 – реш. № 29-1 от 27.01.2009 г., изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 51. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. ***(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)*** физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от приложение № 1, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. ***(изм. с реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 52 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.50, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 52. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) ***(доп. с реш. № 29-1 от 15.12.2009 г., изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятие по чл.

15 от Търговския закон декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл. 53. (1) Данъчните декларации по чл.52 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) ***(нова – реш. № 29-1 от 15.12.2009 г.)*** Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 54. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;

2. за второто тримесечие - до 30 април;

3. за третото тримесечие - до 31 юли;

4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.52, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.53, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл. 55. Лицата по чл. 48, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Раздел VI

Туристически данък

(нов – реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)

Чл. 56. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) ***(изм. с реш. № 4-8 от 28.01.2016 г.)*** Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към

лицето, ползващо нощувка.

(5) (***изм. с реш. № 29-6 от 21.12.2021 г.)*** Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 57. (1) ***(досег. текст на чл. 57 – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г., изм. и доп. с реш. № 29-6 от 21.12.2021 г.)*** Размерът на дължимия туристически данък за местата за настаняване се определя, както следва:

1. За категоризирани места за настаняване – клас „А“ и клас „Б“:

а) категория 1 звезди – 0.60 лв. за нощувка;

б) категория 2 звезди – 0.80 лв. за нощувка;

в) категория 3 звезди – 1.00 лв. за нощувка;

г) категория 4 звезди – 1.20 лв. за нощувка;

д) категория 5 звезди – 1.40 лв. за нощувка;

2. За регистрирани места за настаняване – клас „В“ – 0.60 лв. за нощувка.

(2) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г., изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Министърът на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя на общините необходимите данни от Единната система за туристическа информация по реда на чл. 51, ал. 3 от ЗМДТ.

(4) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на Община град Добрич в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на Община град Добрич, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(5) ***(нова – реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)*** Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(нов – реш. № 10-5 от 26.07.2016 г.)

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община град Добрич по реда на Закона за автомобилните превози.

Чл. 59. (1) ***(изм. с реш. № 13-4 от 25.10.2016 г., изм. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 450 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година Общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 60. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община гр. Добрич ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 62. (1) ***(изм. с реш. № 31-2 от 31.02.2018 г.)*** Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

ДДТГ = ГДТПП х БМ , където

12

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година,

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл.59;

БМ е броят на месеците от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) ***(изм. с реш. № 31-2 от 31.02.2018 г.)*** Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

НВДТПП = ПДТПП $_{x}$ ОМ, където

БМ

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година,

ПДТПП е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението,

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници,

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. Данъкът по чл. 59 се внася по сметка на Община град Добрич преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 64. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 62, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

(изм. с реш. № 41-2 от 21.12.2010 г.)

§ 1. Декларацията по чл. 56, ал. 5 от Наредбата не се подава за предоставените нощувки през 2010 година.

§ 2. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок до 28 февруари 2011 година предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма вписва данните в Националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма в срок до 31 март 2011 година.

§ 3. С приемането на тази наредба се отменя чл. 2, ал. 1, т. 7 и Раздел IV „Туристическа такса” от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община град Добрич.

§ 4. В решение № 29-3/15.12.2009 година на Общински съвет град Добрич:

- т. I – „2010 година” се заменя с „2011 година”;
- т. I, т. 2 думите „отчетната стойност” се заменят с думите „данъчната оценка по чл. 21 от ЗМДТ”.

§ 5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази Наредба се осъществява от Кмета на Общината и/или определени от него лица.

§ 6. Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 1 януари 2011 година.

§ 7. ***(нов - реш. № 27-3 от 17.12.2013 г.)*** Настоящите изменения и допълнения в Наредбата влизат в сила от 1 януари 2014 година.

§ 8. ***(нов - реш. № 10-5 от 26.07.2016 г.)*** Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич влиза в сила от 01.01.2017 година.

§ 9. ***(нов - реш. №23-1 от 29.07.2025 г.)*** След датата на въвеждане на еврото в Република България, размерът на всички парични стойности от Наредбата, посочени в български лева, се превалутират и закръгляват в евро, съобразно реда по чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в РБ.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. № 31-2 от 27.02.2018 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич влиза в сила от датата на обнародване в печата или разгласяването й по друг начин на територията на общината.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич е приета с Решение № 3-3/20.12.2019 г. на Общински съвет град Добрич и влиза в сила от 01.01.2020 г.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. № 5-2 от 28.02.2020 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич, влиза в сила от датата на обнародване в печата или разгласяването й по друг начин на територията на общината.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. № 15-1 от 24.11.2020 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич е приета с Решение № 15-1 от 24.11.2020 г. на Общински съвет гр. Добрич и влиза в сила от 04.12.2020 г.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. № 29-6 от 21.12.2021 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич е приета с Решение №29-6 от 21.12.2021 г. на Общински съвет гр. Добрич и влиза в сила от 01.01.2022 година.

Преходни и заключителни разпоредби

(нов - реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)

§1. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич е приета с Решение №14-4 от 29.10.2024 г. на Общински съвет гр. Добрич влиза в сила от датата на публикуването ѝ в печата, с изключение на §2, §10, §11, §20 и §22, които влизат в сила от 01.01.2025 г. и §15 и §16 от наредбата, които влизат в сила от 01 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ.

Приложение № 1 към чл. 55.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. (***изм. и доп. с реш. №14-4 от 29.10.2024 г.)*** Места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя за стая:	
1 и 2 звезди или регистрирани по Закона за туризма:	200.00 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект:	
а) ресторанти:	
1—2 звезди	15.00 лв.
3 звезди	30.00 лв.
б) заведения за бързо обслужване:	
1—2 звезди	8.00 лв.
3 звезди	20.00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:	
1—2 звезди	8.00 лв.

3 звезди	20.00 лв.
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	8.00 лв.
3 звезди	30.00 лв.
д) барове: — дневни:	
2 звезди	30.00 лв.
3 звезди	52.00 лв.
• нощни: 2 звезди	39.00 лв.
3 звезди	65.00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	300.00 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 10.00 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ .

4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 60.00 лв. за 1 брой място за паркиране

5. Дърводелски услуги – данъкът се определя в размер на 360.00 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 390.00лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер 1 000.00 лв.

8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 60.00 лв.

9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 480.00 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 390.0 лв. за работно място.

11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 427.00 лв. на брой устройство.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 450.00 лв. за работно място

13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 260.00 лв. за работно място.

14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 180.00 лв.

15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 360.00 лв.

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 650.00 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта н моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 1 000.00 лв.

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 260.00 лв.

19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 325.00 лв.

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикалн инструменти — данъкът се определя в размер на 462.00 лв.	
21. *Отм. с реш. № 3-3 от 20.12.2019 г.*	
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 5 200 лв.	
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 1 300.00 лв.	
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 4 550.00 лв.	
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 600.00 лв.	
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът определя в размер на 700.00 лв.	
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 290.00 лв.	
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини данъкът се определя в размер на 122.00 лв.	
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данък се определя в размер на 85.00 лв.	
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 18 200.00 лв.	
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 120.0 лв.	
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтер и други) — данъкът се определя в размер на 900.00 лв.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка з брой съоръжение е 171.00 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табл размера на данъка за брой съоръжение е 22.00 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 104.00 лв**.**, и билярд — данъкът з маса е в размер на 104.00 лв**.**	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя , както следва: - за 1 кв.м. - 3.50 лв. - и за един фитнес уред - 715.00 лв.	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 325.00 лв. на брой съоръжения.	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно —. данъкът се определя в размер на 18.00 лв. на линеен сантиметър от дължината н млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600.00 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750.00 лв. на брой
б) лодки	450.00 лв. на брой
в) яхти	900.00 лв. на брой
г) джетове	900.00 лв. на брой
д) влакчета	30.00 лв. на място
е) файтони	75.00 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150.00 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150.00 лв. на брой оборудване
и) вертележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150.00 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150.00 лв. на брой
л) стрелбища	300.00 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средств в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	425.00 лв.

б) други МПС	850.00 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2 000.00 лв. за бро моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330.00 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110.00 лв	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11.00 лв.	

Наредбата е приета с решение № 4 – 9 от 30 януари 2008 година на Общински съвет град Добрич, изм. и доп. с решение № 17-5 от 27 януари 2009 година, изм. и доп. с решение № 29-1 от 15.12.2009 година, изм. и доп. с решение № 41-2 от 21 декември 2010 година, изм. и доп. с решение № 27-3 от 17.12.2013 г., - Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич - решение № 4-8 от 28.01.2016 г., изм. и доп. с решение № 10-5 от 26.07.2016 г., - Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич, изм. и доп. с решение № 13-4 от 25.10.2016 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. и доп. с решение № 31-2 от 27.02.2018 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. и доп. с решение № 3-3 от 20.12.2019 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. и доп. с решение № 5-2 от 28.02.2020 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. с решение № 15-1 от 24.11.2020 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. и доп. с решение № 29-6 от 21.12.2021 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич, изм. и доп. с решение № 14-4 от 29.10.2024 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; изм. с решение № 16-5 от 17.12.2024 г. – Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община град Добрич; доп. с решение №23-1 от 29.07.2025 г. – Наредба за изменение и допълнение на подзаконови нормативни актове.

Файлове:

Наредба данъци

Дата: 31.01.2025 / 08:24